

Поховали ще одного захисника України

Іван ГЛУШМАН

Дуже хотілося, щоб перша сторінка цього передсвяткового випуску «Замкової гори» була без сумної інформації. На превеликий жаль, так не сталося. У неділю вранці, о 10 годині, на фейсбук-сторінці Острозької міської ради з'явилося таке гірке повідомлення:

Острозька міська рада та виконавчий комітет висловлюють щирі співчуття рідним та близьким загиблого Героя України, нашого земляка з села Розваж Тригубця Ігоря.

Солдат, стрілець-санітар Ігор Тригубець 18 листопада отримав вогнепально-осколкове поранення внаслідок атаки ворожого безлітотника, перебуваючи на бойових позицях поблизу населеного пункту Єгорівка Донецької області.

Після лікування в госпіталі, приїхав додому. На жаль, внаслідок отриманих поранень, 24 грудня, життя Ігоря обірвалося...

Нехай пам'ять про нього назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав та любив.

Розділяємо ваш біль, сумуємо разом з вами та схиляємо голову в глибокій скорботі.

Вічна пам'ять і вічна слава Героям, які полягли в боях за нашу вільну, незалежну Україну! Герої не вмирають!

«На Острожчині знову сумна звістка...

З сумом повідомляємо, що 24 грудня помер наш земляк **Тригубець Ігор** із села Розваж. Він із перших днів війни став захисником української землі. Отримав поранення на Донеччині, лікувався в госпіталі, приїхав додому на декілька днів. Удома життя Ігоря обірвалося...

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким померлого захисника України. Нехай пам'ять про нього назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав та любив.

Сьогодні, 25 грудня о 12:30 вдома померлого (село Розваж) розпочнеться церемонія поховання.

Вічна пам'ять і вічна Слава Героям України! Герої не вмирають!».

Процитоване я побачив занадто пізно. Крім того, працював на іншій роботі й моментально знайти заміну на кілька годин не було можливості. Тому на скромній церемонії не зміг побувати. Безмежно гірко й боляче, що клята кацапсько-українська війна за-

брала зі собою ще одне життя нашого земляка.

Мені вдалося дізнатися, що поховання проводили три священики. Настоятель місцевого храму святих безсрібників і чудотворців Косми та Даміана **Володимир Шевчук**, настоятель Студентсько-викладацького храму преп. Федора Острозького Національного університету «Острозька академія» протоієрей **Василь Жуковський** та священик із Михайлівки **Назар Ніколайчук** (усі – Православна церква України). Традиційно церемонія розпочалася в рідному будинку померлого, продовжилась у храмі та завершилася на цвинтарі. Висловлював співчуття від громади та держави, говорив про війну, запевняв у нашій перемозі Острозький міський голова **Юрій Ягодка**. Після заупокійної Служби Божої, перед опусканням у могилу, присутні військовослужбовці зняли державний прапор, який накривав труну, склали його і після виконання Гіму України передали батькам померлого. Були дані залпи з автоматів.

Ігор Володимирович народився 1976 року. Навчався в місцевій школі. Після її закінчення працював у сільсько-господарському приватному підприємстві «Розвазьке». Працював переважно на сезонних роботах, зокрема випасав корів, виконував іншу роботу.

Безмежно сумують через загибель сина, брата, дядька, сусіда, односельця старенікі батьки (**Володимир Якович і Валентина Михайлівна**), два брати (**Віктор і Микола**) і сестри (**Ольга та Ніна**) зі сім'ями.

Одна з жительок Розважа розповіла мені, що Ігор Тригубець був добродушною, спокійною людиною. Не ображав нікого, мав переважно хороший авторитет серед односельців. На роботі був поступливим, майже завжди виконував усе, що йому доручали.

Хай Ігор Тригубець та всі загиблі захисники України спочивають із Богом, земля їм пухом та вічна пам'ять. Я переконаний, що скоро приде час і вороги, кляті кацапорунелюди будуть покарані за всі свої злочини та страждання українців... ■